

Publicerad 2016-06-12 15:39 av Ewelina Mann

- Kluven idiot

Jag har bristande självkänsla,
men det spelar inte någon roll,
jag velar hit, och jag velar dit.

Jag saknar kontroll,
det är alltid pinsamt, varje gång.

Jag ramlar i soffan,
eller kryper ihop i ett hörn, intill väggen,
på ett kallt golv.

Jag gråter framför dig, det är det sista jag vill,
känner mig så dum, så tom,
önskar, så starkt, att jag inte skulle behöva finnas till.

Tårar rinner, ord fastnar i min hals,
jag vet det, detta jagar bort dig,
bort från mig, bort från inte någon alls.

Jag försöker gömma mig, alltid i converge skor,
men är för tjock, jag syns alltid.

Jag har bristande självkänsla,
men det spelar inte någon roll,
jag vet det, jag jagar bort dig,
bort från mig, bort från inte någon alls.

Jag målar mina naglar med färgglatt lack,
det spelar inte någon roll,
mina fingrar kommer inte räcka till,
mina händer kommer aldrig lyckas ge dig allt,
allt, det som jag vill att du ska få.

Min själ,
så komplicerad,
alltid för djup,
okontrollerbar, omöjlig att vidröra.

Jag är (så) rädd att du ska öppna dina ögon,

se mig,
vända dig om, för alltid,
aldrig komma tillbaka, bara gå.

Ensamheten, tystnaden, den skrämmar mig,
jag är rädd, för att bli ensam, sådär, på riktigt,
att du ska tröttna på mig,
ändå föredrar jag den så många gånger framför dig.

Jag andas in,
försöker andas ut,
får huvudvärk.

Och där, bedömer dom, om jag mår bra, eller dåligt,
bättre eller sämre, än vad jag gjorde då.

Jag har slutat att blöda, men sminkar fortfarande sår.

Det sägs att mina ögon är blå,
jag har aldrig mött mig i spegeln,
men har blickat mot så mycket,
så mycket mer än vad han sjunger om,
så mycket mer än andra kan se och förstå.

Min ryggsäck är tung,
jag ska byta ut den,
trött på Puma, hungrar efter Adidas nu.

Jag är en ordbollande idiot,
inte en millimeter praktiskt lagd,
önskar jag kunde vara,
men jag lyckades, aldrig,
bli, lika bra, som ni.

Jag är nog redan kär,
fast jag aldrig skulle bli det,
aldrig någonsin igen.